

A 4850

1970

RN 175

U. Weizenberg

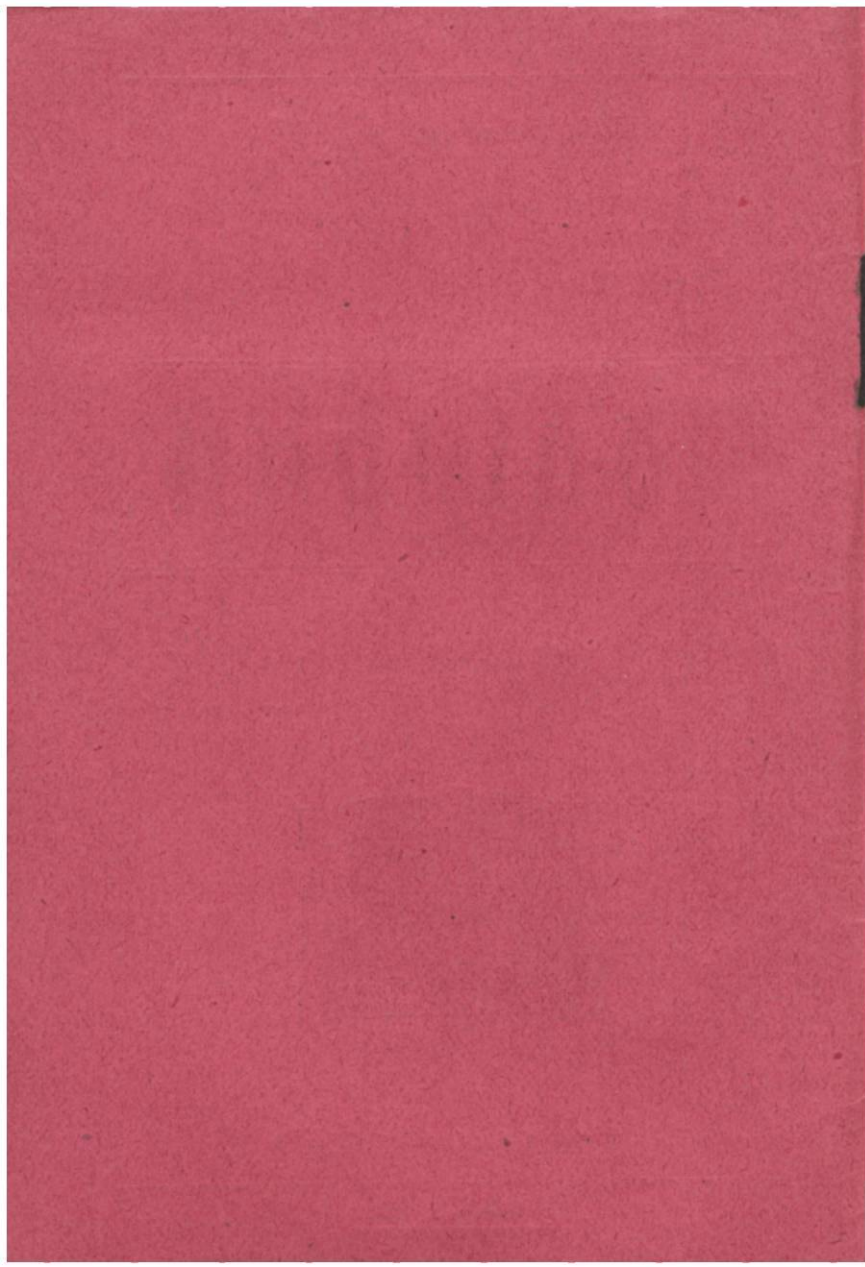
Їôулупуу

Ступидите лагес ваатусес

Стрjастaja С. Леоке Вилjандис

Синд 20 коп.

Rahwa näitemängud nr. 175.

Õulupu

Elupildide tahes waatuses

U. Weizenberg

Airjastaja H. Leoke Piltjandis

Selle näidendi igakordseks etendamiseks tuleb kirjastajalt luba küsida. Mängimise luba hind ühes 5 raamatuga 2 rubl. ilma raamatuteta 1 rubl.

Ilma kirjastaja lubata on mängimine keelatud.

Kirjastaja aadress: Феллинь, Лифляндской г.

S. Seoke.

Osafised :

Onni Miil.

Ann, tema naene.

Piisa }
Zulu } nende lapsed.

Lõnn } wargad (wõi

Ott } kurjategijad.)

Parun Blum, mõisaomanik.

Wats.

Mängu foht:

Esimehe waatus : Barun Blumi metsas.

Teine waatus : Mita onnikeses.

Esimene waatus.

Parun Blumi metfas.

Esimene etendus.

I õ n n ning D t t.

I õ n n :

Meie peidupaika ähwardab hädaoht, sellepärast
ettewaatusi, fui oma nahka tahame hoida.

D t t :

Mis hädaoht meid siis ähwardab ? Kas meie
onnifene seal rägastikus warjatud, ning nõnda
kindel küll ei ole ?

I õ n n :

Seda ta oli seni küll, aga nüüd on siin hä-
daohtu sarta ja parem on kuhugi sügawasse metfa-
nurka omale uut peidupaika otjida.

D t t :

Kas peame jään ehk nälga surema, kus meie
ümbruses enam midagi wõtta ei ole ?

Tõnn:

Seda pole mitte tarvis karta, kui tahame te-
gewad ning hooljad olla. Polehigis pead ja oma
leiba jõmma — on kirjutud, ja kas siis wargust wõi kuri-
tööd ilma waewata wõib toimetada? Ma tean küll
isegi, et siin meie äri õitseb, sest siit ligidalt lähed
ju maantee mööda, kus meil võimalik on mõn-
dagi tema rahakoti ehk toiduwooriga weidi peatada
ning nende koorma raskust fergitada. Muidugi tee-
me seda oma moodi ja tarwitame selleks oma tar-
rust ning jõudu. Ka siin wõiks meie peidupait
muidu launis kindel olla, aga Jõulud on ligi, ning
need pagana kuused siin, millede pääle mõned nii
wäga maiad on! On ju meie onnikene seal räga-
stikus ainult mõni sada sammu siit eemal. Peagi
ilmuwad siia ehk mõned wagad inimesed enesele
jõulupuid otsima ja wõiwad siis ehk hõlpsasti meie
peidupaigani ulutada ja siis oma wõerjale tulekuga
meie rahu rikkuda.

Õtt:

Ah ja, need jõulupuud, nad tuletawad ka mi-
nule mu minewikku meelde.

Tõnn:

Sina lambapää! Ära hakka jälle unistama, mis
ju sugugi meie seisukoha wääriline ei ole. (keegi
õidab maanteel, helin kuulub) Kas kuulad, jääb õidab
keegi suurel wiisil maanteed mööda. Ta on wist
linnast omale iluasjade koorma pääle logunud. Kas
meie ei pidanud omal kohal walimis olema teda
weidi rewideerima? Ka meile tulewad pühad, pea-
me hoolsamasti järele vaatama.

D t t:

Oh, kui ilusad puud!

T ö n n:

Jälle sinu jonimine. Gluasiade pääle meie ei waata, waid selle pääle, mis meie praktikaliskult tarwitada wõime.

D t t:

Kuule, Tönn, kas sinu kodus ei tehtud jõulupuud, kui sa poisikene olid?

T ö n n:

Muidugi tehti ka minu ajal jõulupuud, aga need ajad on ju mööbas.

D t t:

Kas need ajad siis pahemad olivad?

T ö n n:

Pahemad wõi paremad, jeda uurida pole mitte meie asi. „Olge kawalad kui ussid“, ütles pühakiri. Siis tarwitagem oma kawalust ja õppigem tulewikus targemaks.

D t t:

Kas meie praktikalit tarlus ka jlla oma lohane ning hea on?

T ö n n:

Jälle sinu headuse järele ohlamine; mis on

hea ning mis halb? Kas meie oma õpetatud aja-
woolul veel selle järele peatsime kitsima? Rõõ-
mustame ennast siin looduse väljabel, ja võtame
säält, kuhu meie jõud ulatab. Ka metsaloomadgi
ei küsi headuse järele, vaid võtavad säält, kus
weel midagi saada on, ning hüppavad lustilikult
limber, kui aga lõht täis on. Ja kui ma ka sinu
„headust“ peatsin auustama ning laitsma, siis ehk
ei luba jeda meie kõrgesti haritud aeg.

D t t:

Kas õpetus ning haridus siis pahad on? Kas
nad ei peaks ju headust edendama?

T o n n:

Ja muidugi peaks nad jeda tegema, ning
kellegil ei tohiks hariduse vastu midagi olla,
aga kahjuks on meie aja hariduse põllul ka
pahad taimed ärganud, kes headust ära püüa-
wad lämmatada. Meie targad haritlased ning
eestvedajad kõnelevad küll jagedasti südam-
e haridusest, kus neil ise aga südameharidusest juure-
meelsusest, leplikust olemisest ning wennalikust ar-
mastusest aimugi ei ole. Nad teevad küll tööd,
näevad waeva ja püüavad ilma õpetada, aga nad
ei taha mitte aru saada, kus neil ise hea nõu tal-
lis peaks olema. Kus isiklik jonn ning kius algab,
jääb tõuseb ühtlasi ka nende elutarkus ning waimu
jõud, kus juures aga tõelik headus jalgade alla
tallatakse. Rahu poliitika asemele astub jonn poli-
itika, mis meile meie tulewiku kardetawaks teeb.
Sarnased meie aja kitsameelsed isiklikud püüdnused
on ka põhjuseks, mis mind siia metsa on sundinud

peidupaika otsima, ja mina olen ka jind siia oma
seltsi meelitanud. Kõik sinu ohlamised ei ole minu
jüdanud pehmenanud, aga niikid, sinu jõulupuu
ohlamised on minu jüdame ometi pööritama pan-
nud.

D t t

(Tõmbab järsku Tõnni kõrvale): Waata, säält tu-
leb keegi!

T õ n n

(Waatlewad mõlemad põnewalt) : Ja säält tuleb
tõesti keegi. Ta ei saa meile küll wist karedam
olema, aga läheme siiski kõrvale ja waatame, mis
mees see on, kes säält tuleb. (Nab astuwad kõrvale)

Teine etendus.

Miff astub ette, reekest oma taga wehades. Tal on küll
waesed, aga siiski külla wastu soendawad riided seljas.

M i f f :

Jumal taewas näeb kõik, ning teab et ma
jeni mitte kätt teise omanduse külge ei ole pannud,
et teda omale wõtta, ja kui ma seda niikid teen,
siis sünnib see häda sunnil. On ju Jumala ning
looduse taimed, mis siin kasvawad, aga nendel on
ju ka siiski oma maapäälne omanik, ja nad pole
mitte minu omad. Eht annab taewalil wägi mi-
nule mu patu andeks, kui ma nendest siit mõned
wõtan. Eht läheb minul siis lorda neid linna jaks-
tele ära müüa, nõnda et ma siis oma pereleonna

wiletsust wõltsin weidi fergitada ning nende nälga kustutada. (Ta waatab kartes silmer ja raiub siis mõned puufesed maha, paneb oma reelese pääle ja seob nab kinni).

B l u m

(Tuleb metsast wälja, hüüab):

He da! Kes jääb on? Wargad, wargad! Sina, Mitt, hakkab minu metšas wargile? Kas see on sinu tänu tunnistus selle eest, et ma weel sind ning sinu hirtsikut oma krundi pääl sallin?

M i t t:

Armulik herra, halastage minu pääle. Ma pole seni mitte warastanud, aga häda sunnil julgemin siis teie metšast mõnda puufest wõtta ja tahtsin neid linnalastele jõulupuudeks wiia. Lootsin siis nende eest midagi teenida, et sellega oma häda weidi fergitada ja oma perekonna nälga kustutada.

B l u m:

Wõi hädasunnil! Ja see on ju ilta see hää wabandus ning etteääne, et häda kuritööle sunnib. Häda ei tohi aga kedagi wargile sundida. „Tee tööd ning palu Jumalat“, siis pole mitte tarwis wargile miina.

M i t t:

Armulik herra, tänan teid teie õpetuse eest. Ma tahaksin ka häämeelega tööd teha, niipalju kui minu jõud kannab, aga mul pole ju tööd, mille eest ma midagi wõltsin teenida. Ka Jumalat olen

ma palunud, et ta inimeste südameid juhiks, nii et nad ka minu wiletsuse pääle halastaksiwad ja minule tööd ning teenistust annaksiwad, aga Jumal ei wõtnud minu palwet kuulda, ega aratanud inimeste armastust. Võib olla, et ma tänamata olen. Võib olla, et kõik asjad nii peawad olema ning minema, kui nad just ajawoolul lähewad. On ju ka walguisel omad warjukuljed, mis pärast ei peaks siis siin ilmas, kus õnnehõiskamisi kuulda on, ka wiletsus ning häda omakohane olema. Armulik herra! Ma oleks ka oma wiletsa saatusega rahul ja ei painutaks oma põlwi kellegi muu, kui üksnes Jumala ees, aga minu waeje abitaaja ning haige lapse pärast palun ma teie armu ning halastust. (langeb põlwili paruni ette)

B I u m

(Waitleb weidti aega tema pääle ja ütleb siis):
Tõuse üles, Miff, ma annan sinule selle siili andeks. Ei tea ju muidu sinust midagi paha, ja omad päewad oma onni eest oled ja ka õigel ajal ära teinud. Võta need puud, ja kui sa need ära saad müüa, siis olgu see raha nende eest sinu oma.

M i f f:

Ma tänan wäga, armuline paruni herra. (Ta tõuseb üles ja suudleb wärisedes paruni kätt, kes siis ümber kääneb ja läheb. Miff aga kohendab omad asjad kottu ja tahab ka oma reeksiga ning puubega minema minna, seal tuleb aga pool jookstes tema poeg, Jutu, waewaltised riided seljas ja pastlad jalas.

Kolmas etendus.

J u t u:

Jaa, ma tahan wäga süüa!

M i t t:

Ma tean ju, et teil kõigil tõht tühi on, aga miks ja siia minule järele jookseb, egas ju siin metšas midagi sülla pole saada.

Z u t u

(Püüab kasa suu ääres soenbada ja tambib jalgadega vastu maad): Ema saatis mind siin otsima ja ütles, et ja ruttaks ja kuskilt abi otsiks, sest Liisi jääb veel haigemaks.

M i t t:

Ütle emale, et ma nühk linna ruttan, nende puudbega mis parunt herra minule ise on lubanud. Oli pea kui ma nende eest raha saan, ruttan ma koju ja toon teile leiba.

Z u t u:

Jaa, kas siia ka toob?

M i t t:

Jah, siia toon ka, ja veel fringlibgi. Nühk jookse aga koju ja litle seda emale. (Zutu jookseb koju poole, ja Mitt tõmbab oma reestest kuuksedega oma järele ja läheb ka ära).

Meljas etendus.

(Ednn ning Ott astuvad omaist peidupaigast välja).

E d n n:

Nühk ma hakkam sinu ohlamisest aru saama.

Kurat on oma klišeed minu luusse ning lihasse
julgavamale ajanud, kui sinusse, aga ma tunnen
omal jõubu olevat ennaft tema ahelateft lahti kis-
kuda, ja ma tahan ka find, keda ma olen eksitanud
ning pahale tegudele meelitanud, jälle minu inim-
liku elule ning elukohustele tagasi wiia. Kui ju
sarnane jõuetu inimene, keda meie siin oma ree-
tesega nägime, oma ning oma perekonna willetsu-
seft hoolinata, weel jaksab ausaks inimeseks jääda,
mis siis meie keda ei jaksaks ka teha. Meil pole
ju sarnast hädasõhtu kartagi, sest meie oleme noored
ning tugevad inimesed. Lõõb võime ju ikka saada
nii et meie siis jälle ausal wiisil oma inimliku ko-
huseid mõistime täita.

D t t:

On wiist hilja! Mis peame tegema ja kuidas oma
kuritegusid warjama?

E d n n:

Ei olegi tarwis oma pahategusid warjata, ja
lahjatsimine ei ole ilalgi hilja. Paljud on neid,
kes ilma ees hiilgawad, et küll nende pahad teod
taewa poole tõendawad ja nende kannul käiwad,
aga pahategude warjamine on weel pahem, kui ku-
ritöö ise. Meie kuritegude eest tahan mina wastu-
taba, ja mis mitte andeksandmist ei peaks leidma,
selleks ootan ma omale jädusliku karistust, üks-
nes siis võime inimliku seltskonda jälle wastu-
wõetud saada. Sinu kuritegu pole mitte suur, ja
seegi langeb enamiste minu pääle, sest mina olen
find selleks kihutanud ning olen nõnda find eks-
teele meelitanud. (Waatab ühe ilusa kuusepuu pääle,

ülesse). Meie jõulupuud ei mõdi meie küll mitte eh-
tida, ta jäeb siia metsa, aga ta on siiski oma mõju
meie mõlemate kohta avaldanud. Zätame siis selle
pimeduse põllu, ja meie paremad püüdmised saavad
meie radasid headuse poole juhtima.

Gesviite langeb.

Teine waatus.

(Mitu onnikesed. Waene, aga siiski mitte inetu, ruumikene; ta annab tunnistust sellest, et perenaene ka waesuses on püüdnud puhtust ning korda pida. Mõned suused on sinna sisse kannetud, kus juures Miff ning Ann kurwalt seisawad. Paremal pool woodikene, kus Zuku olekoti peal magab ja natuke tagapool, waewalt nähtawal, lamab sängis haige Etsife).

M i f f:

Siin on need pühade puud, ma sandsin nad siia sisse. Nad pidawat ju ilmas imet silmnitama aga mis imet nad teewad? Mitte niigi palju, et ma nende eest meile ning meie lastele leiba oleksin wõinud teenida. (Ta langeb pingi päale ningatab mõlema kättega oma palet).

A n n:

Kas siis kedagi ei leidnud, kes nad oleks ära ostnud ning nende eest natuke maksnud?

M i f f

(Waatab jälle ülesse): Ei leidnud. Wäga palju suuski oli linna sisse weetud. — Suuri puusid osteti ning makseti kallist raha, aga weikseid puid oli nii palju et neid kõiki ei wõinud ära müüa. Wõib

olla et minu puud ei olnud ilusad küll õnnelikude inimeste õnne illendada, ning nende rõõmu juurendada. Mõtleb ju igati oma peale, aga keegi wist ei mõtelnud meie onnise ja meie waeste laste pääle. (Tema kaebamise ohlamine on weibi kõwa ja Zulu ärtab oma woobis üles.

Z u l u

(Tuleb ema juurde ja hüüab nutu häälega):
Ema! ma tahan sülla!

M n n :

Mu pojalene, mull pole sulle midagi anda, mine magama, homme, homme ma jaan teile wististe sülla muretsfema. Ma jaan wististe inimesi leidma, kes ka meie pääle halastawad ja meid meie hädas aitawad.

Z u l u

(Hüüab aga weel kaunis rõwaste): Aga mina tahan sülla! (Sis läheb jälle oma ölekoti pääle, tõmbab ennast weibi kottu ja jääb magama. Natuke aega waikivad kõik, siis tõuseb Miff pengi päält üles ja räägib kottu pantub tärel)

M i f f :

Jaa taewas! Mispärast peame kannatama? Mispärast on inimeste elu siin ilmas nii mitmesesine: rikkus, waeusus, õnn ning häda. Mispärast elawad inimesed külluses, priiskawad ning raiskawad oma suurt warandust, kuna teised peawad kannatama, kus nad oma töö ning waewa eest niigi palju ei saa, et oma nälga wõiks kustutada?

Mispärast olen mina laste isa, kui ma neid kas-
watada ning toita ei jaks?

A n n :

Ära kaeba mitte nii, meie tahtmine ei ole mitte
Zumala tahtmine ning meie teod ei ole Tema teod
Peame kannatama. (Haige Eisi tõhhib ning hoigab, mis
Miffu ning Anne veel enam lohtuma paneb. Nad rutta-
wad mdelema haige lapse woobi juurde. * Ann pa-
neb lambi nii et walgus haige Eisi päädle langeb
kes walges riibes woobis lamab. Oma paneb lde lapse
päädle ja püüab teda waigistada ja trööstida).

A n n :

Kannata, mu lapsukene. Kõik Zumal find ise
aitab. Ta saadab oma inglise, kes find siit häda-
orust ära wiib. (Eisi jääb jälle rahuloleks. Ann ning
Miff langewad, kes põlwile wdi pool istukile, haige woobi
juure ja siis waikib kdi. Uksnes kiriku kella heli tuleb kau-
gelt waewalt kuulbawale. Sarnane waikus wdi paar mi-
nutit kesta. Siis koputatakse tase ukse pihta. Ann ruttab
ukse juure ja teeb lahti. Sisse astub noor mees (Mats)
kes mõnesugust kraami ning pakkisid ühes toob.)

M a t s :

Häid pühasid!

M i f f :

Häid pühasid!

A n n :

Me täname wäga!

M a t s :

Eiin jaadab keegi teile mõne asja, mis teie
eht tarvitada võiksite (ta laotab kraami laua pääle.
Ann katab nuttes oma palet tätega, Mats räägib edasi)
Olge hääls ja tarvitage seda, mis teile pakutakse.

A n n :

Seda on meile wiist Jumal ise jaatnud.

M a t s :

Küllap wiist, sest ilma Jumala teadmata ei
jünni midagi. Jumal ei pruugi aga taewast kedagi
alla jaata, waid jelleks on temal ju inimesed maa
pääl, kes tema tahtmist wõiwad täita, kui nad ka
oma kohuseid wahete wahel eht weidi puudulikult
täidawad. (Ann walab pudeli seesi wiina klaasi sisse ja
ruttab sellega Eisi juure, kes, pool istukile, üles on ärganud.
Eist joob janukalt säält weidi piima. Selle aja sees ärlab
ka Zulu, hüppab sängist üles ja waatab andeid laua pääl.
Mats wõtab säält ühe saia tüki ja annab Zulu tätte, mida
see isukalt otsekohse sööma hakkab.)

A n n :

Aga Zulu, kas sa oled ka seda küla onu tä-
nanud?

Z u l u :

Hää onu, ma tänan wäga! (Ta närib aga oma
saia edast.)

A n n

(Mikul, kes ilka weel oma koha pääl liikumata istub)

Kõige Mituse, ja ei pane ju tähelegi, et ka meie majafestesse õnn on asunud.

M i t t

(Astub ligemale ja räägib.): Ma ei ole seda õnne viist väärt, sest ma sahtlesin jumaliku tõe ning inimliku väärtuse üle.

M a t s :

Õnimehe on ekslik ja sahtlustus on ehk andeksandmise vääriline. Ka Kristus sahtles, kui ta ristipuu pääl hülidis. „Mis pärast oled ja mind maha jätnud?”

M i t t :

Kui ma küsida tahan, kelle poolt siis see pühade rõõm ka meie hertsikusse on saadetud.

M a t s :

Seda ei olegi tarvis teada, sest see pole mitte pääasi, kes midagi teeb, vaid see et üldse midagi head tehakse ning toimetataks. Siiski võite seda ka pärast teada saada. Nüüd aga olen ma kohustatud teile ütlema, et see, kes teile need väikesed anded saadab, väga kahjatakse, et ta teile ju varemalt tööd ei ole võinud muretseda, nüüd aga võite julgelt olla, et teil enam tööd ei saa puuduma, millega teie oma ülespidamist võite teenida.

M i t t :

Nüüd alles on minu rõõm täielik. Kui see nii

on, siis ei saa teil enam leiwa puudust olema, mu, armjad. Kõikl Jumal kingib minule weel terwist. nii et ma jaksan tööd teha ning midagi teenida (Ta surub tänabes Matsi tätt ja suudleb siis oma abikaasat ja mõlemat last.)

M a t s :

Seda kõik on Betlemma laps teinud, kelle mälestus inimese südamas armastust ning laastundmust on äratanud. Ka teil on siin jõulupuud, aga miks nad walgustatud ei ole?

M i l l :

Meil ei olnud mitte küünlaid sinna külge panna.

M a t s :

Eh! nad wõiwad ka ilma küünladeta walgustatud jaada. Kõik ilm, ning ilma laotus on täis Jõhanda imetegusi. Siin pole mitte kunsti ega imet tarwiski, sest ka mina ehk wõin seda teha. (Ta toimetab weidit ühe kuuse juures, kus ju elektri lambikesed walmis on seatud ja kuust särab elektri tuledest. Siis on liigutus ja rõõm suur. Zuku jookseb Elisi juure, kes sängis istukile ehk põlwili, kottupandud kättega ülesse Jõulupuud säre waatleb. Selle puu walguse pääle, mis ainatest wälja paistab, tuleb ka teisi inimesi ning lapsi senna sõõse seda ilu imellema. Siis kõlab laul „Wäikne õõ, õnnistud õõ n. n. e.“ mis sõäl olewad inimesed laulawad. Seda laulmist wõiwad ka näittelawa tagant lauljad ning harmoniumi mäng kaasa aidata.)

Ei ole elektri tulest igalpool wõimalik saada, siis wõib puud küünladega ehitada ja süütenõõridega korraga põlema süütada.

Wäikne õõ, õnnistud õõ!

Kingab kõik, walwab weel

Josep ning Maria wälja pääl,

Jesuse nende ees sõime sees,

Maga ja õndsaste seal!

Waiſne õõ, õnnistud õõ!
Marjastel kuulutand
Taewalik looride halleluja
Helises heldesti ilmale:
Kristus, see päästja on siin.

Waiſne õõ, õnnistud õõ!
Ija poeg siindinud meil
Üksnes armastus läkitand tad,
Et ta ilma mõiks õnnistada,
Temale andkem nüüd auu!

(Kui laul lõpeb, langeb eesriie, kus siis fääſolejateſt elaw
pilt kofku ſeataſe ja kus Viisi kuju, kes siis ju terve, täht-
ſama koha pääl peab olema; üle jõulupuu mõib suurte
tähtedega „Auu olgu Jumalale kõrges“ üles ſeatud olla.
Kui eesriie jälle üles tõmbataſe, on laugelſt kſrifufella häält
ja siis ka, õige pühaliſult, harmoniumi häält kuulba, miſſe
ſaadetufel siis keegi näittelawalt, mitte nähtawa koha
päält, järgmiſed sõnad räägib:

Headus ning paha, armastus ning wiha, nad
[mõitlewad
Kuid põlgagem paha ja jättem kõil wiha, siis ar-
[mastus, headus meid ühendab.
Kus ſuretam pimedus taganeb,
Ja taewalik walguſ meid ülendab,
Sääl jäädaw ning õndsaliſ elu.

Sinna püüdſem,
Sinna jõudſem!
Rõõm ning rahu
Jäägu meile
Meie elu juhtijaks!

(Õõpp)

	Kop.
Abiwaaimud. Nali 1 waatuses	30
Minult kolm sõna. Lõbumäng 1 waatuses . . .	25
Dr. Kure lõnetund. Nali 1 waatuses	30
Hirmus—auus—süüdlane. Lõbumäng 1 waat.	25
Igawene wõitlus. Johannes Linnankoski. 4 w.	65
Järl järgult ehl hirmus unenägu. 5 waatuses	45
Kaswataja Gladzman Naljamäng 3 järgus.	
Kiusupull ehl ootamata õnn. Lõbum. 5 waat.	50
Kleptomanie ehl warguse tõbi. Lõbum. 1 waat.	35
Koguni kogemata lombel. Nali 1 waatuses . .	25
Kännud ja läbib ehl alkoholi wõimus Nali 1 w.	30
Laenatud naene. Naljamäng 1 waatuses . . .	30
Laen ja wargus. Algup. karil. sihiline m. 3. w.	35
Lamba liha Naljamäng 1 waatuses	30
Loosi lastwandil. Muinasjut ilunäid. 4 waat.	35
Lootus õnnistuse pääle. Drama kalam. elust 4 w.	65
Luige Riisu. Drama 5 järgus	50
Läbiotsimine. Ed. Wilde naljajutu järele 2 w.	30
Lühli. Elwiira Willmanni 5 waat. waatem.	50
Marutõbine. Bruno Berg. Algupäral. m. 4 w.	65
Metsajärwe salakütid. Bruno Berg. 4 waat.	75
Metsamajas. Meljas järgus. R. Skowronneck.	60
Mis pärast surma sündis. Nali 3 waatuses . .	25
Museumi hoidja. Nali 3 waatuses	25
Murdunud. Kaarle Halme 4 waat. näitem. . .	50
Mõisawalitseja saladus. Lõbumäng. 4 waat.	50
Mõia tütar. Näitem. rahwa elust 5 waatuses.	

	Kop.
Pärandus. Waatem. 4 järgus. Felix Philippi	40
Põhjas. Matšim Gorki. 4 waatuses	50
Päwe talus. Rahwam. 5 waat. A. Ritzberg.	65
Rannapiiga. Bruno Berg. Kurbmäng 4 waat.	65
Ranna Rein. 3 järgus 4 pilbis. S. A. Parmi	40
Tema — ema — armule. Lõbumäng 1 waat.	30
Uju ja looda. 1 waatuses	20
Uus arm. Näitlik pilt maalt. 3. waatuses .	50
Wanapoisi kihlus. Nali 3 waatuses	35
Walge leht. Naljam. 3 waat. E. Wolzogen	40
Wastu wett. Waatem. 4 waat. Chr. Rutoff	50
Arakadunud poeg. Kurbm. 5 w. R. Blaumann	40
Sue Anne õnn. Naljamäng 1 waatuses . . .	25
Õmbleja ja lauljanna. Rahwamäng 4 waat.	40
Õomaja (Põhjas). Matšim Gorki. 4 waatuses	50
Uhe hiire pärafi. Naljamäng 1 waatuses . .	25

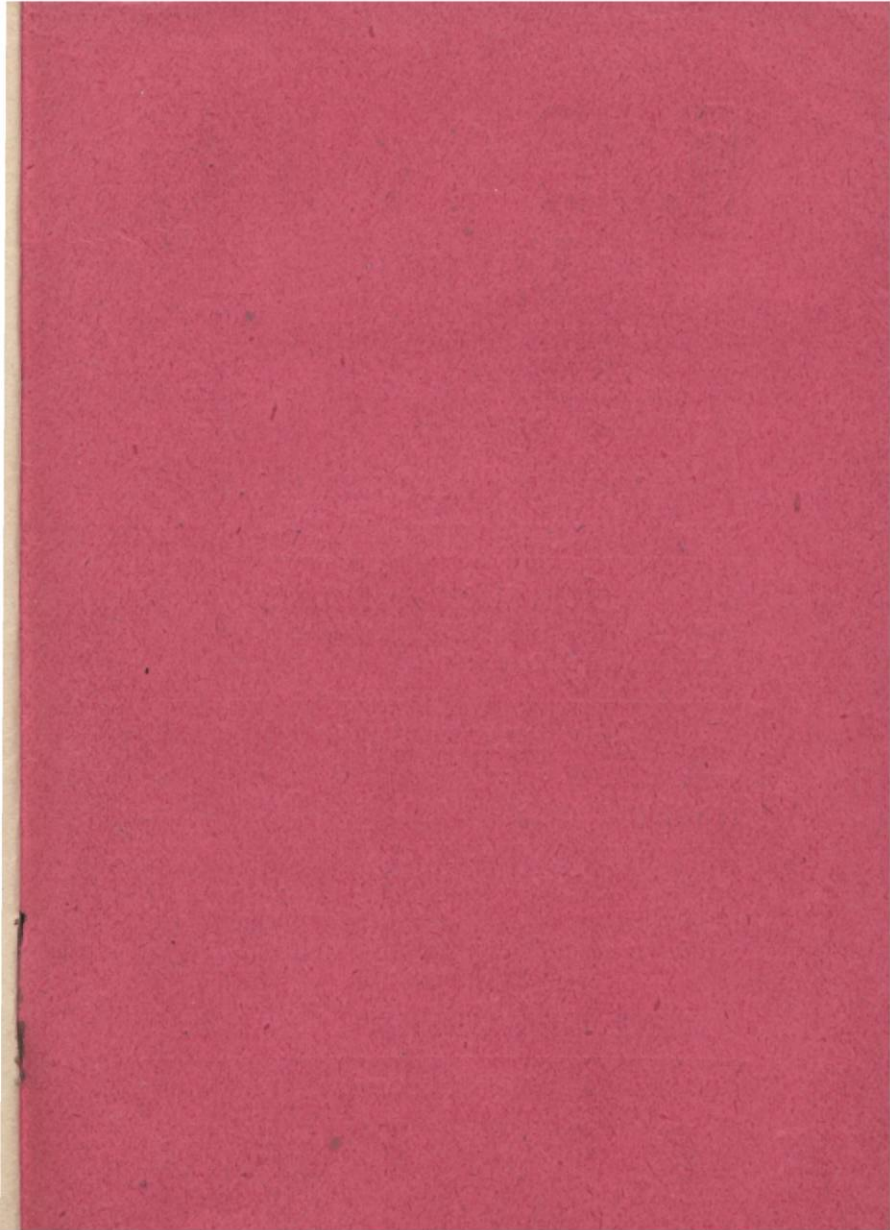
Näitemängud lastele:

Burid on head inimesed. Naamatusmängu aed l.	15
Enepe parandaja. Bränneri järele	10
Halbjad. Muinaslooline mäng	10
Herkules teelahmel. G. v. Kochi järele . . .	10
Hea õde. Ugupäraline mäng	25
Isa sünnipäewaks. Rahe kõne	10
Juta unenägu. Marie Söggel	10
Jõulu ingel. Kirj. J. A. Feldmann	10
Jõulu ostel.	12
Jõulu õnn.	10
Jõulu rõõm. Braune järele H. Riffand . . .	10
Kawal Hans ja Wanapagan. A. Ritzberg . .	
Kaasawara. Naljakas etend. pulma ajaks . .	10

	Kop
Kewade teretus	10
Küüral Karl. Kirjut. J. A. Feldmann . . .	10
Leib. Pauludega ja tantsuga	20
Lumememm. Algupäraline mäng 3 järgus .	35
Lumiwalgele. Kolmes waatuses	20
Majawaimud. Lugu salmides	10
Marja Madli ehl leitud sõrmus	15
Muruneidude pidu. Raamatus Mängu aed l.	15
Musi lass ehl waletaja ja maiasmokk. . . .	10
Pöialpoiss ja lilled. Sõulu ja Uue aasta m.	10
Rõõm ja lootus. Algupäraline mäng 2 waat.	30
Talwe tulel.	10
Tädi kingitused. Algupäraline mäng 2 waat.	35
Tähe pojad. Sõulu nali	12
Töö ehl tarlade kiwi. Kolmes waatuses . .	12
Uue aasta algul.	10
Wale pall. Algupäraline mäng	30
Wanemuise pidu. Kirjut. Alide Wootela . .	10
Weike kerjaja ehl kui head teie olete, J. Salu	25
Wennase ja õese.	10
Õed. Raamatus Mängu aed l.	15
Õiglase meel. Algupäraline mäng 2 waat. .	30

Läielikud nimekirjad soovijatele 7 kop. margi
wastu. Seltsidele ja kooliõpetajatele hinnata.

Udr: Феллинъ. S. Leoke.

H. Leoke, Wiljandis

joovitab igajuguseid põllutöö-, karjataswatuse-, ma-
japidamise-, wanawara-, ajaloo-, õigusteaduse-, arst-
tiniise-, waimuliku-, ilufirjanduse-, näite-, lunletuse-,
laste-, nalja, ja mitmesuguseid muid õpetlikka, tea-
duslikka,

fooli- ja õperaamatuid.

3ga raamat on peale ilmunuist siit koke j a a d a.

Kirjutuse abinõud:

tindid, paberid, juled, julepead, pliiatsid, tahwliid,
krihwliid, tširkled, liinealid, heftid, kladed jne.

Laenuraamatukogust

annan niihästi wanaaegset kui ka kõige uuemat
kirjandust odawa maksu eest lugeda.

Laste mänguasju,

pildiraamistik, aiawilja seemneid, õnnesoowi post-
kaartiji, päewapildi- ja mälestuse-albumiji, j. m.
laubatarwitusi

ostawad ostjad minu juurest alati hästi.

Kõige austujega

H. Leoke, Wiljandis.